

28-48

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 15 juli

1948

Innhold.

Side

Bruksregler for Bruås og Rauå statsalmenning i Hegra	591
Fiskeregler for Uvdal statsalmenning	594
Skr. om politivedtekt for Skåtøy	594
» om villreinjakt	598
» om opprettelse av fortollingsstasjon ved Rotna i Grue	598
Lov om brige i mellombels lov om priseregulering og anna regule- ring av næringsverksemd	599
Midlert. lov om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter	599
Kunngj. om tollavgifter	601
Skr. om innskrenket fart i Hankesundet	602
» om vedtekt til bygningslovens § 57 for Gresvik—Hauge byg- ningskommune	602
Lov om brige i lov om fiendegods o. a.	603
» om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assu- ransegevinst ved forlis eller tap av skibe, med tilleggslover ..	604
» om endr. i lov om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger ..	605
» om midlert. endr. i § 33 i lov om innførsel og omsetn. av brenne- vin, vin, fruktvin, mjød og øl	606
» om særregler ved skattleggingen av formue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske hval- fangstselskaper	606
Midlert. lov om regulering av produksjon, omsetn. og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.	610
Kunngj. om vegavgifter m. v.	611
» om skatt på inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v.	613
» om skatt av bankinnskudd	614
» om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter	615
Res. om anvendelse av håndverksloven i Os	615
» om forskr. for lugarer m. v. for besetninger på skip	615
» om bestem. til regulering av utførselen av fisk m. v.	631
» om Norges Tørrfiskeeksportørers Landsforening	632
» om bestem. om jakt og fangst av sterje	633

Bruksregler for Bruås og Rauå statsalmenning i 22 juni.
Hegra.

(Fastsatt av Landbruksdepartementet med hjemmel i § 48 i lov om
skogvesenet av 22 juni 1863.)

§ 1. Bruksberettiget som ønsker trevirke fra statsalmenningen
til gårds- og/eller seterbruk, må med oppgave over eiendommens

22 juni. navn, gnr. og bnr. innen 1 juni sende skriftlig oppgave til almenningstyrets formann over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin og med opplysning om hva virket skal brukes til. Til rekvisisjoner som kommer inn etter at fristen er utløpet, tas intet hensyn med mindre styret finner at særlige omstendigheter er til stede.

§ 2. Etter utløpet av foran nevnte frist behandler styret i et møte hvortil skogforvalteren gis betimelig varsel, de innkomne søknader om trevirke. Over forhandlingene føres protokoll. Styret sender snarest og senest innen 15 juni forslag til skogforvalteren om:

- a) Hvor meget trevirke av forskjellig slags det bør utvises til gårdsbruk.
- b) Hvor meget trevirke av forskjellig slags det bør utvises til seterbruk.

§ 3. Skogforvalteren bestemmer størrelsen av det årlige hogstkvantum og tiden for utvisningen som skal være avsluttet innen 31 oktober. Minst 2 av almenningstyrets medlemmer skal delta i utvisningen. Blinkingsmannskap betales av almenningsskassen. Er skogforvalteren eller hans stedfortreder forhindret i å lede utvisningen, kan han overlate dette til skogvokteren og almenningstyret som i tilfelle selv bestemmer utvisningstiden. Utvisningen av seterved kan han overlate til skogvokteren.

§ 4. Almenningstyret foretar fordelingen av det utviste virke blant de bruksberettigede og underretter dem snarest om hva som er utvist og bevilget.

Styret fører utvisningsprotokoll hvori det utviste kvantum innføres på hver bruksberettiget eiendom. Protokollen skal føres à jour til enhver tid og kan av skogforvalteren forlanges utlånt til gjenomsyn.

§ 5. Hogst til gårdsbruk kan foregå i to terminer à 14 dagers lengde. Tiden bestemmes og kunngjøres av almenningstyret etter konferanse med skogforvalteren. Hogst til andre tider er forbudt. Hogst av setervirke kan dog tillates også til andre tider.

Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogforvalterens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler. For all hogst gjelder følgende hovedregler:

- a) Virket skal være blinket og merket på rot og stamme med blinkøks godkjent av skogvesenet.
- b) Merket på roten skal bli stående igjen.
- c) Det skal stubbes lavest mulig, bjørka med glatt stubbe.
- d) Treet skal nyttes fullt ut og avfallet opparbeides.
- e) All unødig skade på gjenstående skog ved uforsiktighet, hogst av ublinkede trær, oppblinking av veger m. v. er forbudt.

Hogstavfall må ikke legges slik at det sperrer grøfter, bekker 22 juni. og veger.

f) Det hogne virke skal sammenlunnes og tydelig merkes med nr. og navn. Stubbene merkes på samme måte.

§ 6. Skogvesenet kan bestemme at hogst og drift i årets blinke-strekning til de bruksberettigede helt eller delvis skal foregå som fellesdrift for almenningsskassens regning.

§ 7. Almenningsstyret fastsetter regler for betaling av avgiften for det åvirkede og dens størrelse til enhver tid. Avgiften inngår i almenningsskassen og anvendes til gjennomføring av bruksreglene m. v. etter styrets bestemmelse. Ny bevilgning meddeles ikke før avgiften for det tidligere bevilgede er betalt.

§ 8. Utvisningen gjelder kun for første vinter etter at den er gitt, og virket skal hjemkjøres samme vinter. Foreligger gyldig grunn, kan styret gi ett års utsettelse med hogst og framdrift. Er utvist virke ikke hogget eller hogget virke ikke hjemkjørt innen bestemt tid, kan vedkommende nektes utvisning kommende år. Hvis bruksberettigede ikke innen to år fra utvisningsdagen har avhendet utvist virke, faller dette tilbake til statsalmenningen uten at vedkommende har krav på tilbakebetaling av erlagt avgift. Sådant virke kan derpå utvises til andre bruksberettigede eller selges av skogvesenet til dekning av forvaltningsutgiftene.

§ 9. Inntil Landbruksdepartementet annerledes bestemmer, betaler almenningsskassen kr. 200 av skogvokterens lønn. Skogvokteren ansettes og avskjediges av skogdirektøren og er med hensyn til oppsyn og skogens behandling og skjøtsel skogforvalterns underordnede.

§ 10. Never- og barkflekking, bar-, løv- og rishogst på stående skog er forbudt uten skogforvalterens spesielle tillatelse for hvert enkelt tilfelle. Likeså kull- og tjærebrenning.

§ 11. Ingen materialer som er mottatt fra statsalmenningen, må gis ringere anvendelse enn den som er oppgitt ved innmeldelsen. Salg, overdragelse eller lån til andre er forbudt. Almenningsstyret plikter å påse at disse bestemmelser overholdes, og bruksberettigede som handler i strid med dem, kan inntil videre nektes trevirke fra statsalmenningen.

§ 12. Virke til seterbruk hogges kun etter utvisning, men er avgiftsfritt. Til gjerdefang utvises kun undertrykte trær eller skadde trær og tørt.

§ 13. Almenningsstyret ansetter regnskapsfører og kasserer og utferdiger fornøden instruks. Årsmøtet velger 2 revisorer som må godkjennes av skogforvalteren. Revidert regnskap for regnskapsåret, som regnes fra 1 juli til 30 juni, og årsberetning framlegges for de bruksberettigede på årsmøte som skal holdes innen utgangen

22 juni. av september og som sammenkalles av styret med minst 14 dagers varsel. Over forhandlingene føres protokoll.

§ 14. Overtredelse av disse bruksregler er belagt med straff.

§ 15. Disse regler trer i kraft fra 15 juli 1948. Fra samme dato oppheves de eldre regler.

24 juni. **Fiskeregler for Uvdal statsalmenning.**

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 24 juni 1948 fastsatt disse fiskeregler for Uvdal statsalmenning, Uvdal herred, Buskerud fylke:

1. I årene 1948, 1949 og 1950 er alt fiske i elv og bekk tilhørende Lågens vassdrag forbudt fra og med 1 juli til og med 15 august.

2. Brudd på denne bestemmelse er straffbart.

3. Disse regler trer i kraft 1 juli 1948.

25 juni. **Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13 mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet herved med en endring vedtak av Skåtøy herredstyre, Telemark fylke, i møter 30 november 1946 og 5 mars 1948 om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

Kapitel I.

Om orden m. v.

§ 1. Med offentlig sted menes i denne vedtekt enhver veg, plass, sti, brygge, bru eller annet sted som har eller er bestemt for alminnelig ferdsel. (Jfr. straffelovens § 7.)

§ 2. På offentlig sted må folk ikke stimle sammen, danse eller lage opplop. Heller ikke må en spille eller leke der så det forstyrrer den offentlige orden eller hemmer ferdsla.

De som ferdes på veger, må ikke stille seg i klynge slik at det hindrer eller hemmer ferdsla.

§ 3. Når det samles mange mennesker på offentlig sted, skal de rette seg etter de påbud politiet (lensmannen) gir for å holde orden eller regulere ferdsla.

§ 4. Folketog og andre prosesjoner, unntatt skoletog og friluftsmøter, skal meldes til politiet (lensmannen) i forveien. Politiet (lens-

mannen) kan forby slike opptog når det trengs av omsyn til den 25 juni. offentlige orden.

§ 5. De som vil spille, synge og lignende på eller ut mot offentlig sted, må få tillatelse av politiet (lensmannen) og følge dets påbud. Det er forbudt å spille kort og drikke rusdrikk på og i umiddelbar nærhet av offentlig sted.

§ 6. Politiet (lensmannen) kan helt eller delvis forby aking med kjelke eller sparkstøtting på nærmere bestemt angitte veier.

§ 7. Det er forbudt å skyte med gevær, pistol, flobert eller andre skytevåpen, med bue, sprettert på eller utover offentlig sted. Det er også forbudt å brenne av fyrverkeri, krutt eller eksploderende gjenstander av noe slag, å kaste stein, snøball eller noe annet som kan skade eller plage den som ferdes på offentlig sted.

Mineringsarbeid på eller i nærheten av offentlig sted må i tide meldes til politiet (lensmannen) og der må vises den forsiktighet som trengs.

Fra mørket bryter fram til det blir lyst om morgenen, skal det være løkt ved avsperringer på offentlig sted.

§ 8. Det er forbudt uten tillatelse av politiet (lensmannen) å la hester, storfe og småfe gå løse på offentlig sted uten bevoktning. Okser må ikke drives, men ledes i tau og enkeltvis av voksne menn. Tjoring inn på offentlig sted er forbudt.

§ 9. Hunder som er biske eller som ved å gjø eller på annen måte har vist tilbøyelighet til å plage mennesker, skal eieren eller besitteren holde borte fra offentlig sted, holde i bånd eller sette på en forsvarlig munnskurv — slik som politiet (lensmannen) nærmere bestemmer. Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige på grunn av deres størrelse eller rase.

Ingen må hisse hunden sin på noen eller la være å holde den tilbake når den går løs på noen mens han ser på.

Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen på offentlig sted.

Hvis bestemmelsene i første ledd blir brutt, kan politiet (lensmannen) fange hunden og drepe eller selge den, hvis eieren ikke innen 8 dager etter kunngjøring i avis har hentet hunden og betalt det oppbringelsen har kostet.

Kapitel II.

Salg av tobakk til barn.

§ 10. Salg av tobakk til barn under 15 år er forbudt, selv om barnet angir å kjøpe for andre.

Likeledes er det forbudt å overlate barn under 15 år tobakk

25 juni. som gave eller lån, i bytte eller som godtgjørelse for arbeid eller personlige tjenester.

Dog kan det tillates å selge tobakk til barn under 15 år når de medbringer datert, skriftlig bestillingsseddel underskrevet av foreldre eller andre foresatte og mengden er angitt.

Politiet (lensmannen) kan ta fra barn under 15 år tobakk, pipe eller lignende som barnet bruker til tobakksrøyking på offentlig sted eller på offentlige bevertnings- eller forsamlingssted.

Kapitel III.

Om offentlige innretninger og anlegg.

§ 11. Det er forbudt å flytte eller fjerne, skjære eller risse i, male eller tegne på eller på annen måte skade eller skjemme innretninger som er tenkt til offentlig nytte eller pryd. Det samme gjelder for del av hus, plankeverk, port eller lignende som støter til offentlig sted.

Plakater som er lovlig slått opp, må ikke skades eller fjernes av uvedkommende.

§ 12. Det er forbudt å skade trær som står på eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted ved å brette grener eller kvister, rive av eller skjære i barken eller lignende eller å fjerne eller skade de innretninger som er satt for å verne trærne.

§ 13. På de i herredet værende kirkegårder og på kirkens grunn må ingen lek eller upassende oppførsel finne sted.

Ingen må på kirkegårdene gå utenfor de gangene som er bestemt til det, gå over innhegninger, skade trær og planter eller på noen måte skade, skjemme eller ødelegge noe.

Papir, visne blomster og avfall må bare legges på steder som er bestemt til det eller fjernes fra kirkegårdene.

Mindre barn må ikke ferdes der uten i følge med og under oppsikt av voksne.

Løse hunder eller andre dyr må ikke tas med eller slippes inn på kirkegårdene.

Kapitel IV.

Om renslighet.

§ 14. Vagner og sleder som brukes til kjøring av gjødsel, søppel, avfall eller annen urenslighet, jord, sand, steinkol, koks, kalk og lignende på offentlig sted, skal være tette så det ikke spilles noe under kjøringa.

§ 15. Det er forbudt å legge eller kaste papir, avfall, åtsler eller annen urenslighet på eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted.

§ 16. Avfall, søppel, snø eller is fra gårds plass, tomt eller hage 25 juni må ikke kastes ut på offentlig veg.

Snø og is fra takras har huseieren plikt til straks å fjerne fra offentlig veg.

Kapitel V.

Om offentlige forestillinger og sammenkomster.

§ 17. Tillatelse til å gi de i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 omhandlede forestillinger eller forevisninger gis av politiet (lensmannen). Dette gjelder også offentlig dans, skytebane, ringkasting og lignende.

§ 18. Sammenkomst med dans må ikke holdes uten tillatelse av politiet (lensmannen), hvis det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenlutning.

§ 19. Den som akter å gi eller bringe i stand forestillinger, forevisninger eller sammenkomster som omhandlet i §§ 17 og 18, skal i god tid i forveien sende inn skriftlig søknad til politiet (lensmannen) med angivelse av tid og sted for forestillingen eller sammenkomsten. Det må ikke nyttes lokale eller danseplan som ikke er godkjent av politiet (lensmannen), og det må ikke gis adgang for flere personer enn politiet (lensmannen) gir tillatelse til.

Hvis søknaden innvilges, avgjøres samtidig hvorvidt det skal være politioppsyn til stede og i tilfelle hva det skal betales for dette. Avgiften for politioppsynet innbetales til politiet (lensmannen), og den kan kreves innbetalt før tillatelsen gis (jfr. lov av 13 mars 1936 § 27).

§ 20. Tillatelsen knyttes til en bestemt person, som uten utgift for det offentlige må foreta hva politiet (lensmannen) finner nødvendig for å opprettholde orden og sørge for at intet uanstendig vises eller skjer. Hender noe sådant eller holdes forestillingen eller sammenkomsten uten tillatelse, kan politiet (lensmannen) straks avbryte den, og de tilstedeværende er pliktige til å fjerne seg etter politiets (lensmannens) anmodning.

Ved offentlige forestillinger og sammenkomster er de tilstedeværende pliktige til å oppføre seg sømmelig og ordentlig.

De foran omhandlede forestillinger og sammenkomster må ikke finne sted mellom kl. 1 og 8. Det er overlatt til politiet (lensmannen) så vel ved enkelt leilighet som i alminnelighet å påby tidligere lukning.

§ 21. Barn under 15 år som i tiden mellom kl. 22 og kl. 7 om sommeren og kl. 21 og kl. 7 om vinteren held til på offentlig sted uten å være i følge med foreldre eller andre foresatte, kan vises heim av politiet (lensmannen).

25 juni.

Kapitel VI.

Alminnelige bestemmelser.

§ 22. Lar noen være å gjøre det som han har plikt til etter denne vedtekt, kan politiet (lensmannen) la det gjøre eller ordne det som trenges til å hindre at unnlatningen volder skade eller ulemper. Politiet (lensmannen) kan gjøre det som trenges til å hindre eller stanse handlinger som ennå ikke er fullgjort når de er forbudt etter vedtekten, eller til å rydde av veien ulemper som kommer av at denne vedtekt blir brutt.

Det som dette koster, må den som har skylden eller ansvaret betale.

§ 23. Brudd på denne vedtekt straffes etter § 339, 2 i straffeloven, hvis ikke strengere straffebud rammer det.

§ 24. Denne vedtekt trer i kraft 2 måneder etter at den er stadfestet av Justisdepartementet.

Fra samme tid oppheves den hittil gjeldende politivedtekt for Skåtøy, og enhver annen kommunal vedtekt som måtte være i strid med denne nye vedtekt.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 44, II, 5 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes:

Uten hensyn til forbudet i kongelig resolusjon av 27 juni 1930 mot å bruke våpen med kaliber under 8,9 mm på villreinjakt tillates på nedennevnte vilkår bruk av Krag-Jørgensengeværet på slik jakt i 1948. Betingelsen er at den som akter å bruke geværet på villreinjakt, deponerer magasinlokk, magasinbolt med fjær samt tilbringeren hos politiet eller lensmannen før jaktens begynnelse, således at geværet ikke kan brukes som magasingevær. Videre er det en betingelse at det brukes projektiler med blyspiss.

Denne bestemmelse gjør ikke noen endring i de regler politiet har truffet eller måtte treffe om adgangen til å bære jaktvåpen.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

26 juni

Skrivelse fra Finans- og tolldepartementet.

I medhold av tollovens § 37, annet ledd, og bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 10 februar 1939, jfr. den i «Lovtidend» inntatte bekjentgjørelse av 29 juni 1939, har departementet i dag truffet bestemmelse om at det fra 1 juli 1948 inntil videre skal være tillatt å inn- eller utføre varer over landegrensen mot Sverige på Finnskogveien over Rotna i Grue herred, hvor det opprettes fortollingsstasjon.

Lov om brigde i mellombels lov 30 juni 1947 28 juni.
om prisregulering og anna regulering av næ- Nr. 1.
ringsverksemd.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 22 juni 1948 som lyder so:

L

Mellombels lov 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd § 21, fyrste leden, skal lyda slik:

Denne lova tek til å gjelda straks og gjeld til 1 juli 1949.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi med dette godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssgelet.

Gjeve i Oslo 28 juni 1948.

(L. S.)

Etter fullmakt:

Einar Gerhardsen	Halvard M. Lange	Lars Evensen
Kristian Fjeld	Aaslaug Aasland	Nils Langhelle
Erik Brofoss	Reidar Carlsen	Jens Chr. Hauge
Olav Meisdalshagen	Nils Hønsvald	Lars Moen

Leif Østern

Midlertidig lov om avgift på skipstonnasje og 28 juni.
skipsfrakter. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1948 sålydende:

§ 1. Hvis det på registreringspliktige norske skip blir lagt tonnasje- og fraktavgift til statskassen, kommer bestemmelsene i denne lov til anvendelse.

§ 2. Tonnasjeavgift blir å beregne av skipets avgiftspliktige tonnasje.

For vanlig lasteskip og tankskip er denne skipets fulle dødvekt-tonnasje til sommerlastemerket, målt i tonn à 1 016 kilogram.

For passasjerskip, kjøle- og fryseskip og andre spesialskip, hvor

28 juni. dødvekten måtte være under 1,4 ganger bruttoregistertonnasjen, kan Nr. 2. Avgiftsstyret, jfr. § 7, fastsette en fra dødvekten avvikende avgiftspliktig tonnasje.

Avgiftsstyret kan pålegge rederiet å legitimere størrelsen av dødvekttonnasjen. Blir sådant pålegg ikke etterkommet, fastsetter Avgiftsstyret den avgiftspliktige tonnasje.

§ 3. Fraktavgift blir, for skip bortfraktet av eieren på vanlig tidscerteparti, å beregne av inntjent tidscertepartifrakt med fradrag av betrakningskommisjon.

For andre skip blir fraktavgift å beregne av eierens faktisk inntjente frakter, omregnet i tidscertepartifrakter etter regler fastsatt av Avgiftsstyret.

Fraktavgift blir også å beregne av frakter inntjent av bortfrakter av skip registrert i Norge og som han selv befrakter, men ikke av høyere beløp enn differansen mellom i avgiftperioden inntjente og påløpne frakter for alle bortfraktede norske skip som bortfrakteren har befraktet.

For skip omhandlet i 2. ledd kan Avgiftsstyret fastsette skalafrakter for beregning av fraktavgift som kan kreves innbetalt a konto. A konto betalte fraktavgifter skal justeres når endelig omregning er foretatt.

For bortfrakter som er befrakter av skip, fastsetter Avgiftsstyret tilsvarende regler med de modifikasjoner som følger av 3. ledd.

Avgiftsstyret fastsetter den avgiftspliktige frakt når det ikke får begjærte opplysninger om et skips fraktinntekt eller gitte opplysninger er uriktige eller ufullstendige.

§ 4. Fri for avgiftsplikt er:

1. Skip under 300 brutto registertonn og bortfrakter som har befraktet sådant skip.
2. Fangst- og fiskefartøy, dog ikke for perioder hvor de brukes i fraktfart.

Også for andre skip kan avgift nedsettes eller helt ettergis etter alminnelige regler som fastsettes av Kongen eller den han gir myndighet til det.

§ 5. Den bestyrende reder er ansvarlig for avgift etter § 2 og § 3, 1. og 2. ledd.

Bortfrakteren er ansvarlig for avgift etter § 3, 3. ledd.

§ 6. Avgiftene betales etterskuddsvis for en måned om gangen, med de frister Avgiftsstyret bestemmer. Av for sent betalt avgift beregnes rente etter 4 % pr. år.

Til sikkerhet for avgiftene etter § 2 og § 3, 1. og 2. ledd, has panterett i vedkommende skip med prioritet som fastsatt for skatter og offentlige avgifter av fast eiendom.

For så vidt angår inndrivelse av avgift og fortrinnsrett for 28 juni.
avgiftene finner de regler som gjelder for formues- og inntekts- Nr. 2.
skatten til staten tilsvarende anvendelse.

§ 7. Kongen oppnevner et Avgiftsstyre bestående av 7 medlemmer med personlige varamenn. Et av medlemmene oppnevnes som formann.

Fem av medlemmene med varamenn oppnevnes etter forslag fra Norges Rederforbund.

Godtgjørelse til styrets medlemmer fastsettes av Kongen.

§ 8. Avgiftsstyret har, foruten de i §§ 2 og 3 nevnte gjøremål, å treffe de skjønsmessige avgjørelser som måtte kreves ved anvendelse i de enkelte tilfelle av bestemmelsene i § 4 og de i henhold til disse fastsatte alminnelige regler.

§ 9. De nærmere regler om lovens gjennomførelse og avgiftsoppkrevingen gis av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 10. Departementet kan gi forskrifter om plikt til å gi meldinger og opplysninger av enhver art som trenges for gjennomføringen av denne lov, herunder om plikt til å gi adgang til granskning av forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller.

§ 11. Enhver som i henhold til § 10 får kunnskap om drifts- og forretningsforhold, har taushetsplikt med de begrensninger som følger av hans gjøremål etter loven.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1949.

Ved lovens ikrafttreden oppheves lov av 23 februar 1916 om midlertidig avgift av skipstonnasje.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt i Oslo 28 juni 1948.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen	Halvard M. Lange	Lars Evensen
Kristian Fjeld	Aaslaug Aasland	Nils Langhelle
Erik Brofoss	Reidar Carlsen	Jens Chr. Hauge
Olav Meisdalshagen	Nils Hønsvald	Lars Moen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om tollavgifter fra 1 juli 28 juni.
1948.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 26 juni 1948 gjort dette vedtaket:

28 juni. De bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg som gjelder 30 juni 1948 skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1948. Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt i Oslo 28 juni 1948.

Under rikets segl

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen	Halvard M. Lange	Lars Evensen
Kristian Fjeld	Aaslaug Aasland	Nils Langhelle
Erik Brofoss	Reidar Carlsen	Jens Chr. Hauge
Olav Meidalshagen	Nils Hønsvald	Lars Moen

Leif Østern

29 juni. **Skrivelse fra Industridepartementet.**

I henhold til lov om havnevesenet av 24 juni 1933, § 52, bestemmer Industridepartementet:

På strekningen mellom «Nordkapp» og Mølen i Hankøundet i Onsøy herred, Østfold fylke, skal maskindrevne fartøyer ikke gå med større fart enn 5 nautiske mil i timen.

Overtredelse av dette påbud straffes med bøter.

Bestemmelsen trer i stedet for Handelsdepartementets bestemmelse om innskrenket fart i Hankøundet av 3 september 1937, ikke inntatt i Norsk Lovtidend.

1 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Gresvik—Hauge bygningskommunes styre i møte som sak nr. 38/1948 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 57 for Gresvik—Hauge bygningskommune, Østfold fylke.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 57.

Betaling for oppmåling m. v. betales av rekvirenten etter følgende regulativ:

For areal inntil 300 m ²	kr. 15
» » fra 301 til 500 m ²	» 20
» » » 501 » 1 000 »	» 25
» » » 1 001 » 2 000 »	» 30

med tillegg av kr. 5 for hver ytterligere påbegynt 1 000 m².

Dessuten betaler rekvirenten utgifter til kartvitne og håndlangerhjelp.

Lov om brigde i lov om fiendegods o. a. frå 22 mars 1946. 2 juli. Nr. 1.

Vi HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortingets av 22 juni 1948 som lyder so:

I.

I lov om fiendegods o. a. frå 22 mars 1946 skal desse paragrafane lyda så:

§ 2. Fiendegods etter denne lova er dei etternemnde eigedomsverde, når dei høyrde til fienden 9 mai 1945 og ikkje seinare er avhende etter tiltak av norske styremakter:

- a. Fast eigedom, lausøyre, verdepapir og betalingsverde som er her i riket.
- b. Aksjar og andre partar i norske føretak.
- c. Krav på skuldmenn, som har heime her i riket, endå om kravet er knytt til omsetningsskuldbrø, som er utafor riket.
- d. Patent-, mønster- og varemerkerettar, rett til forretningskjenne-teikn, rett til fotografi og rett til åndsverk, alt så langt dei har rettsvern i Noreg.
- e. Rettar etter trygdeavtale med norsk trygdslag eller med representant (hovudagent) i Noreg for utalandsk trygdslag.
- f. Tinglege rettar og kontraktrettar vedkomande eigedomsverde som nemnt under a—e.

Så langt Kongen fastset, gjeld det som er sagt i fyrste leden og eigedomsverde som 9 mai 1945 var under kontroll av fienden.

Lova gjeld ikkje for krigsmateriell og annan eigedom som er serleg tilskipa for militære føremål, utan det vert fastsett av Kongen eller den han gjev fullmakt.

§ 4. Det er forbode å betala skuld til fienden eller å avhenda, leggja hefte på, bruka opp eller annleis råda over fiendegods på slik måte, at det kjem bort eller minkar serleg i verde. Direktoratet kan med ålmenne reglar eller serlegt løyve gjera unnatak frå dette forbodet.

Rettshandel i strid med forbodet i førre leden gjeld ikkje. God tru gjev ingen heimel for eigedomsrett eller annan rett til fiendegods. Unnateke er likevel pengar og dei aksjar og skuldbrev som er utferda til ihendehavaren.

Utlegg og anna tvangsfullføring i fiendegods kan ikkje fremjast utan samtykke frå Direktoratet. Det same gjeld inndraging i konkursbu.

Dei krava som Direktoratet har etter denne lova, fell bort 10 år etter frigjerings om ikkje lengre fristar gjeld etter anna lov.

2 juli. § 10. Når det er mest truleg at dokumentet høyrer til fienden
 Nr. 1. og ikkje kan finnast her i riket, kan direktoratet med samtykkje av vedkomande departement kalla inn innehavaren av aksje eller anna verdepapir som er utferda av norsk rettssubjekt, såframt det er turvande å ha dokumentet til stades for at den retten som er knytt til det, kan gjerast gjeldande eller verta utnytta. Innkalling vert gjord med tri månader varsel og kunngjord såleis som departementet fastset. Vert ikkje dokumentet levera til direktoratet før fristen er ute, gjeld det ikkje lengre. Direktoratet går då inn i ret-tane til rettshavaren og kan krevja at det vert ferda ut nytt doku-ment. Meinar rettshavaren at dokumentet ikkje er fiendegods, må han gå til søksmål innan ein frist som direktoratet fastset. Fristen må minst vera 4 veker.

Føresegnene i førre leden gjeld ikkje dei skuldbrev og aksjar som lyder på ihendehavaren.

Trygdebrev som gjev ein fiende rettar mot eit trygdslag, kan direktoratet med samtykkje frå departementet krevja mortifisert i samsvar med lov om forsikringsavtaler frå 6 juni 1930 § 114, siste leden, dersom det er mest truleg at trygdebrevet ikkje kan finnast her i riket.

§ 13. Fiendegods etter føresegnene i denne lova, er statseigedom.

Kongen eller den han gjev fullmakt, gjev nærare føresegner om vilkår for at krav på den førre fiendslege eigaren kan betalast ut.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan gje fri fiendegods når det er naudsynt etter skyldnader Noreg har mot andre land.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 2 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

2 juli. Lov om tillegg til lov av 7 juni 1918 om betin-
 Nr. 2. get fritagelse for skatteplikt av assuransege-
 vinst ved forlis eller tap av skibe, med tilleggs-
 lover av 16 juli 1920, 28 juli 1921 og 27 juni 1947.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 22 juni 1948 sålydende:

Lov av 27 juni 1947 om tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget 2 juli.
 fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap Nr. 2.
 av skibe, med tilleggslover av 16 juli 1920 og 28 juli 1921, kan nyttes
 for gevinst som oppbæres i tiden inntil 30 juni 1950.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om tilleggsavgift på arv 2 juli
 til formuende arvinger. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 22 juni 1948
 sålydende:

I.

Lov, nr. 4 av 30 juni 1947 § 2 skal lyde slik:

Tilleggsavgift beregnes etter prosentsatser som stiger med stør-
 relsen av den avgiftspliktiges formue. Formuen blir herunder å an-
 sette etter de regler som gjelder for formuesansettelsen ved den
 ordinære statsskattlikning. Formuesstillingen siste 1 januar forut
 for det tidspunkt da avgiftsplikten inntreffer etter arveavgiftslovens
 §§ 3, 4, 8 og 12, og lov av 16 mars 1934 (nr. 2) § 5, legges til grunn.
 Reglene i landsskattelovens § 36, byskattelovens § 30, begges annet
 ledd, får tilsvarende anvendelse. Arvelodd som det skal svares til-
 leggsavgift av, skal ikke regnes med til formuen. Det samme gjelder
 arveavgiftspliktige midler som arvingen tidligere har mottatt fra
 samme arvelater (giver). Formue som tilhører den avgiftspliktiges
 ektefelle blir å medregne. Dette gjelder også når ektefellene blir
 liknet særskilt og ikke er separert.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

- juli. Lov om midlertidig endring i § 33 i lov av 5
 Nr. 4. april 1927 om innførsel og omsetning av brenne-
 vin, vin, fruktvin, mjød og øl.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1948 sålydende:

Av den avgift som A/S Vinmonopolet for budsjett-terminen 1947 —48 skar erlegge til almennyttige formål etter § 33 i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl, skal kr. 5 000 000 avsettes til et fond som nyttes til helseformål i kommunene etter Stortingets nærmere bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

- 2 juli Lov om særregler ved skattleggingen av for-
 Nr. 5. mue og inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske hvalfangstelskaper.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1948 sålydende:

Kapitel I.

Ny ligning av eiere av hvalkokerier og hvalbåter.

§ 1. Det skal foretas ny skatteligning for budsjettårene 1941 —42 til og med 1947—48 av skattepliktige som mottar eller har krav på erstatning etter lov av 5 mars 1948 om erstatning for hvalkokerier og hvalbåter og bruk av hvalkokerier og hvalbåter i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, samt erstatning for overtatt hvalolje, spermasettolje og biprodukter i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 7 juni 1940.

§ 2. Ved den nye ligning skal reglene i landskattelovens § 50, byskattelovens § 40, annet ledd, gjelde tilsvarende, idet den skattepliktige gis adgang til å framlegge nye regnskaper.

Erstatning for verdiforringelse ved slit og elde (herunder amortiseringsgodtgjørelse, jfr. lov av 5 mars 1948, § 9, femte og sjette ledd), erstatning for inntektstap og administrasjon samt renter

regnes å være oppebåret i det år beløpet er opptjent eller påløpet. 2 juli.
Erstatning for hvalolje, spermasettolje og biprodukter fra fangst- Nr. 5.
sesongen 1939—40 (lov av 5 mars 1948 § 11 nr. 1 til 5), regnes
å være oppebåret i regnskapsåret 1939—40. Utgifter kommer til
fradrag i inntekten for det år de regnskapsmessig vedrører.

§ 3. På vilkår som fastsatt i lov av 7 juni 1918 med tilleggs-
lover av 16 juli 1920 og 28 juli 1921, skal inntektsbeskatning falle
bort av:

1. Gevinst ved erstatning for tap av hvalkokeri, herunder mulig
agio, utjevningserstatning og renter til utbetalingsdagen (lov
av 5 mars 1948 § 3).
2. Gevinst ved erstatning for tap av hvalbåt, herunder mulig agio,
bruksgodtgjørelse (lov av 5 mars 1948, § 9, fjerde ledd) og
renter til utbetalingsdagen. Tap av hvalbåt anses å foreligge
også når båten ved tilbakeleveringen var i en slik forfatning
at den ikke kunne ombygges til fangstbåt igjen.
3. Den del av erstatning for verdiforringelse ved slit og elde, som
skattepliktige som også mottar erstatning for tappt fartøy, ikke
får godkjent til fradrag ved ligningen som avskrivning på fartøy.

§ 4. Ved ligning som nevnt i § 1, skal fartøy som har vært
rekvisisjonert føres opp med samme verdi som ved ligningen for
1940—41, eller med ervervssummen, hvis fartøyet er ervervet senere.

Hvis fartøyet er gått tappt eller skadet, skal erstatningen for
tapet eller for skaden ikke medtas ved formuesansettelsen. Det
samme gjelder for erstatning for utgifter ved å fjerne forandringer
ombord som eieren ikke kan anses forpliktet til å godta. Fartøyet
verdi medtas i disse tilfelle ved formuesansettelsen etter reglene i
første ledd.

Ved ansettelsen av formuen skal plikten til å betale de skatter
som blir fastsatt ved den nye ligning regnes å være oppstått i det
år da skattebeløpet skulle vært utlignet dersom den skattepliktige
hadde hatt rådighet over sine inntekter. Fastsatt utbytte til aksjo-
nærer eller parthavere for tidligere år kan i de nye regnskaper føres
opp som gjeld.

§ 5. Ved utligning av særskilt skatt til staten på inntektsstig-
ning skal overprisavskrivninger etter landskattelovens § 44, femte
ledd, byskattelovens § 38, fjerde ledd, tas i betraktning ved anset-
telsen av årsinntekt og normalinntekt. Hvis den beregnede inntekts-
stigning i vesentlig grad er påvirket av overprisavskrivningene, kan
normalinntekten forhøyes eller nedsettes så meget at inntektsstig-
ningen blir upåvirket av overprisavskrivningene. Det skal tas hen-
syn til den virkning overprisavskrivningen har hatt på fradragene
i årsinntekt og normalinntekt for ordinære inntektsskatter. Nedset-

- 2 juli. ting av normalinntekten kan ikke foretas når den overpris som avskrives i inntektsåret gjelder driftsmidler anskaffet etter 1 september 1939. For øvrig skal de regler som er gitt under okkupasjonen for den enkelte budsjett-termin anvendes ved utligning av særskilt skatt til staten på inntektsstigning for vedkommende termin.
- Nr. 5. Avgift til Arbeiderfondet skal ikke utlignes.

Kapitel II.

Særregler for ligning av andre skattepliktige.

§ 6. Det skal foretas etterligning for budsjettårene 1941—42 til og med 1947—48 av skattepliktige som av midler som skriver seg fra oppgjøret i henhold til lov av 5 mars 1948, får etterbetalt lønn eller annen godtgjørelse for arbeid i annens tjeneste eller godtgjørelse som medlem av styre eller representantskap. Det etterbetalte beløp skal fordeles på de år da inntekten skulle ha vært oppebåret.

Etterbetalt godtgjørelse som i alt ikke overstiger kr. 5 000 skatlegges under ett i det år den skattepliktige har oppebåret inntekten eller har fått adgang til å få beløpet utbetalt.

Kapitel III.

Særregler for utligning av skatt på formuesstigning etter lov av 19 juli 1946 nr. 3.

§ 7. Eier av fartøy som har vært rekvisisjonert i medhold av de anordninger som er nevnt i § 1, plikter å foreta nytt regnskapsoppgjør pr. 9 september 1945 og levere ekstraordinær formuesoppgave etter provisorisk anordning av 5 september 1945 på grunnlag av dette oppgjør. Det samme gjelder alle som uten rekvisisjon som nevnt, har krav på erstatning etter lov av 5 mars 1948.

§ 8. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen for skattepliktige som har mottatt erstatning etter lov av 5 mars 1948 medregnes ikke:

1. Den del av erstatning for verdiforringelse ved slit og elde som på vilkår som fastsatt i § 3, punkt 3, blir fritatt for inntektsbeskatning.
 2. Erstatning for skade på fartøy i rekvisisjonstiden eller erstatning for utgifter ved å fjerne forandringer ombord.
 3. Erstatning for verdien av bunkers, proviant og annet forråd og utstyr ombord på rekvisisjonsdagen (lov av 5 mars 1948 § 4).
- Mulig agio, utjevningserstatning og renter som nevnt i § 3, nr. 1, samt mulig agio, bruksgodtgjørelse og renter som nevnt i § 3, nr. 2, blir å regne som del av erstatningsbeløpet ved anvendelsen av § 30 i lov av 19 juli 1946 om engangsskatt på formuestigning.

Det kan ikke foretas nedsettelse av fartøyets verdi på grunn av skader som nevnt i første ledd, punkt 2. 2 juli Nr. 5.

Bestemmelsene i § 4, første og annet ledd, gjelder ikke ved utligning av engangsskatt på formuestigning.

Kapitel IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 9. Ny ligning etter reglene i kapitel I og etterligning etter reglene i kapitel II kan fremmes uten tilknytning til årets ligning. Etterligning foretas uten begjæring fra kommunestyret og vedkommende departement. For etterligning som nevnt gjelder ellers reglene i lov av 19 juli 1946 nr. 16 om midlertidig tillegg til skatte- lovenes bestemmelser om etterligning med unntak av bestemmelsene i lovens § 5, annet ledd, § 6, annet ledd, og § 10.

§ 10. Skatt som blir utlignet ved ny ligning i medhold av reglene i denne lov, forfaller til betaling 4 uker etter at liste over ansettelsene er lagt ut eller melding er sendt til den skattepliktige. Er det foretatt innbetalinger på de skatter som er utlignet ved den opprinnelige ligning for vedkommende år, skal beløpene anvendes til dekning av skattene etter den nye ligning. Overskytende beløp blir å tilbakebetale. Det skal ikke ytes rentegodtgjørelse.

§ 11. Departementet kan bestemme at reglene i denne lov skal få anvendelse også for andre skattepliktige enn de som er nevnt i loven. Slik bestemmelse kan dog bare treffes for skattepliktige hvis formues- eller inntektsforhold påvirkes av oppgjøret mellom staten og de norske hvalfangstselskaper.

§ 12. Vedkommende departement kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov. Departementet kan herunder fastsette regler om regnskapsføring i tilknytning til oppgjøret etter lov av 5 mars 1948, om innsending av nye selvangivelser m. v.

Departementet kan overdra sin myndighet etter denne paragraf til annen offentlig myndighet.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

2 juli. **Midlertidig lov om regulering av produksjon, om-**
Nr. 6. **setning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1948 sålydende:

§ 1. I den utstrekning det anses nødvendig av hensyn til varebyttet med utlandet kan Kongen treffe bestemmelser til regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk (herunder sild og skalldyr) og produkter herav.

Kongen kan bestemme at forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av de varer som er nevnt i § 1, bare kan finne sted gjennom utvalg oppnevnt av vedkommende regjeringsdepartement. Departementet utferdiger nærmere instruks for hvert utvalg.

Kongen kan gjøre utførselen av de i § 1 nevnte varer betinget av at vedkommende eksportør er medlem av en sammenslutning hvis vedtekter er godkjent av departementet.

§ 2. Når det gjøres vedtak etter § 1, kan Kongen gi vedkommende regjeringsdepartement fullmakt til å treffe nærmere bestemmelser om gjennomføringen av reguleringen og om leveringsplikt og kvotedeling av de i § 1 nevnte varer.

§ 3. Utgiftene ved gjennomføring av de bestemmelser som treffes etter denne lov, dekkes ved en avgift på den eksporterte vare. Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter størrelsen av avgiften. Denne kan innkreves ved utpanting.

§ 4. Den som overtrer eller medvirker til eller gjør forsøk på overtredelse av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov, straffes med bøter.

Varer som er nevnt i § 1, og som det er rådet eller søkt rådet over i strid med forskrifter gitt i medhold av denne lov, kan inndras ved dom uten omsyn til hvem eieren er og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Kan de ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller hos den han har handlet på vegne av uten at straffesak behøver å være reist eller kunne reises mot noen.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1949. Samtidig oppheves provisorisk anordning av 19 desember 1947 om regulering av produksjon og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. Bestemmelser som er gitt med hjemmel i nevnte anordning, gjel-

der fremdeles inntil de blir opphevet eller avløst ved bestemmelser truffet i medhold av denne lov. 2 juli.
Nr. 6.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongeleg kunngjering om vegavgifter m. v. i budsjett-terminen 1948—49. 2 juli.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 10 juni 1948 gjort dette vedtaket:

I medhold av lov om motorvogner frå 20 februar 1926 med seinare brigde gjeld for budsjett-terminen 1948—49 desse avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kg av det vogna veg i driftsferdig stand med vanlig utstyr og det tyngste overstell som blir bruka til vogna:

a) Av elektrisk motorvogn med drift frå akkumulatorbatteri: med luftgummiringer: 1,50 kr. året, med andre gummiringer: 2 kr. året.

b) Av motorvogn med drift frå gassgeneratoranlegg og dampdriven vogn (vegen med fullt brenselrom): med luftgummiringer: 7 kr. året, med andre gummiringer: 9 kr. året.

c) Av tråd-buss (trolleybuss): med luftgummiringer: 9 kr. året, med andre gummiringer: 15 kr. året.

d) Av motorvogn som til framdrift heilt eller i hovudsaka nyttar anna brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegen med fullt brenselrom):

med luftgummiringer: 36 kr. året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles 24 kr. året, med andre gummiringer: 48 kr. året for personbil (buss) med over 25 sitjeplassar og elles 36 kr. året.

Hjul- eller beltetraktor som ikkje går inn under litra f): 24 kr. året.

e) Av kvar tilhengjar til motorvogn, utan omsyn til kva slag trekkvogn:

6 kr. året.

2 juli. f) Av ikkje bensindreven traktor, som for ein del blir nytta i landbruket:

6 kr. året. Traktor med berre jarnhjul svarar ikkje avgift.

Samferdselsdepartementet kan setja ned avgifta i serlege høve.

2. Av prøvenummer som blir gjeve for heile året, 36 kr. året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsykel: 12 kr. året. Av prøvenummer gjeve for stutt tid, 2,50 kr. dagen.

3. Minste avgift av motorkøyrety, tilhengjar og årsprøvenummer er 6 kr. utan omsyn til når i året køyretyet er registrert.

4. Av hjulringer for motorvogner og tilhengjarar (ytterdekk, luftkjerneringer og kompaktringer) som blir innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslanger og felgband — 3 kr. av kvart kg.

Hjulringer (dekk og slanger m. m.) for vanlege sykklar med påhengsmotor er fritakne for gummiavgift.

Samferdselsdepartementet kan heilt eller for ein del ettergi avgift av gummiringar m. v., som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsett her og offisielt meld, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, såframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande føremuner i vedkomande framande land.

På søknad kan departementet likeeins gjeva tilbake avgift av gummiringar på traktorar som heilt eller for ein del blir nytta i landbruket.

5. Av bensin som blir innført til riket eller tilverka her, 18 øre av kvar liter.

Denne avgifta skal òg svarast av anna flytande brennto med undantak av solarolje, såframt det kan nyttast til drift av motorvogn. Departementet kan likevel setja ned avgifta av bensol som gassverk har tilverka til å blanda i bensin, og avgifta av sprit til drift av motorvogn når den er laga innanlands.

Friteken for avgift er bensin som blir nytta til skeinegangsvogn åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåter, luftfarty, også private. Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2 000 liter om året til anna enn drift av motorvogn bli fritaken for avgift.

Vidare er bensin som blir nytta til motorbåtar som trygdepåpliktige fiskarar brukar til fiske, fritaken for avgift.

Samferdselsdepartementet kan fastsetja at dette berre skal gjelda for fiskarar som har fjerdeparten av inntekta si av fisket.

Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin som

blir bruka til kommunal og privat ferje i større mengder enn 2 juli. 2 000 liter om året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den føreseigna som er teken inn ovanfor under 4, siste leden, om høve for Samferdselsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld òg med omsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifta.

I tilfelle misbruk kan Samferdselsdepartementet nekta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kan Samferdselsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som blir førd ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifta som blir betalt av bensin til motorar i landbruket si tenest og til motorfarty som ikkje er friteken for avgift, får Landbruksdepartementet til rådvelde ½ pst. av bensinavgifta og Industridepartementet 2 pst. Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i kraft.

Gjeve på Oslo slott 2 juli 1948.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjering om skatt til statskassen på 2 juli.
inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. i budsjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21 juni 1948 gjort dette vedtaket:

«I budsjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949 svares skatt til statskassen på inngangspenger til forestillinger og framvisninger m. v. etter disse regler:

A. I. For kinematografframvisninger: 40 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

Finansdepartementet får fullmakt til å sette ned denne skattesats til 35 pst. når nedsettelsen ikke vil medføre noen alminnelig forhøyelse av filmleien ut over 18 pst. av brutto-spilleinntekten.

2 juli. Faste kinematografer som i budsjett-terminen 1947—48 ikke har spilt mer enn 2 dager i uken får under samme forutsetning et skattefritt fradrag på kr. 15 000 i spilleinntekten i terminen 1948—49.

II. For konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

III. For offentlig dans: 12 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

IV. For andre forestillinger og framvisninger m. v.: 30 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

B. For kinematografframvisninger kan Finansdepartementet når filmen er norsk, opptatt av norsk selskap, nedsette skatten til 25 pst. av inngangspengenes samlede beløp.»

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

2 juli. **Kongelig kunngjøring** om skatt av bankinnskudd for budsjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21 juni 1948 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1948 med 25 prosent av renteavkastningen på den enkelte innskuyters konto. Skatten skal dog minst utgjøre 3 pro mille av det ved inntektsårets utgang inntående beløp. Skatten forfaller til betaling 2 januar 1949.

Av skatt som ikke er betalt innen 1 mars 1949 svares renter med $4\frac{1}{2}$ prosent pr. år.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen på 2 juli.
skipstonnasje og skipsfrakter fra 1 juli 1948.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 29 juni 1948 gjort dette vedtaket:

Fra 1 juli 1948 skal det i samsvar med midlertidig lov av 28 juni 1948 om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter erlegges følgende avgifter til statskassen:

1. Av avgiftspliktig tonnasje kr. 0,20 pr. tonn pr. måned.
 2. Av frakter, jfr. lovens § 3, 2,5 prosent.
- Avgiftene kan av Kongen helt eller delvis midlertidig nedsettes eller oppheves.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 2 juli 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

2 juli

I medhold av lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 § 1, 3. ledd fastsettes:

1. Håndverksloven skal gjelde i Os herred, Hordaland fylke, fra 1 august 1948.
2. De som driver håndverk i Os herred før 1 august 1948 beholder sin rett til å fortsette sin hittil drevne næring mot å melde seg for lensmannen i Os innen 1 november 1948.

Kongelig resolusjon.

2 juli.

I henhold til lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover av 18 september 1909 og 20 august 1915, § 46, fastsettes forskrifter for lugarer m. v. for besetningen på skip overensstemmende med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

Forskrifter for lugarer m. v. for besetningen på skip.

Kap. I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. *Meningen med ord som er brukt i forskriftene.*

I disse forskrifter betyr:

Skip: fartøy som disse forskrifter gjelder for.

Passasjerskip: skip som har eller etter gjeldende regler skal ha passasjersertifikat.

2 juli. *Ferdigbygd skip*: skip som har fått norsk nasjonalitetsbevis før disse forskrifter trådte i kraft.

Offiser: styrmann, maskinist, radiotelegrafist, stuert.

Mannskap: et medlem av besetningen som ikke er offiser.

Underoffiser: et mannskap som innehar en ansvarsfull stilling eller fører tilsyn med visse arbeider ombord eller som i kollektiv avtale betegnes som sådan.

Mannskapsgruppe: de som hører til enten dekkbesetningen eller maskinbesetningen eller matstell- og tjenerpersonalet, fraregnet offiserene, men ikke underoffiserene.

Oppholdsrom: soverom, spiserom, dagrom og kontorrom.

Tonn: registertonn brutto.

Fot og tommer: engelske fot og tommer.

Godkjent: godkjent av Sjøfartskontoret.

§ 2. Området for forskriftene.

1) Disse forskrifter gjelder for maskindrevne skip på 500 tonn og derover og for seilskip av denne størrelse i den utstrekning de kan gjennomføres på dem. Forskriftene gjelder også for skip mellom 50 og 500 tonn i den utstrekning som er anført i de enkelte bestemmelser og for øvrig for så vidt det er rimelig og mulig å gjennomføre dem på slike skip.

Forskriftene gjelder ikke for fiskefartøyer.

2) Forskriftene gjelder for skip hvis kjøp strekkes etter at forskriftene er trådt i kraft.

3) For skip som er under bygging på den tid da forskriftene trer i kraft og for ferdigbygd skip, skal forskriftene følges i den utstrekning som det er mulig når hensyn tas til skipets konstruksjon og de praktiske vanskeligheter som en ominnredning vil medføre. På ferdigbygde skip skal dog mindre forandringer av rom eller av innredningen og utstyret i disse utføres snarest mulig og senest innen 5 år etter at forskriftene er trådt i kraft, mens større forandringer som innredning av nye rom, utvidelse eller flytning av rom må planlegges i god tid og utføres når skipet ombygges eller underkastes en større reparasjon.

For de i punkt 3 omhandlede skip skal Sjøfartskontoret samrå seg med skipets reder og vedkommende sjømannsorganisasjoner når de innsendte tegninger i større utstrekning avviker fra disse forskrifter, og det oppstår spørsmål om hvilket hensyn der skal tas til de praktiske vanskeligheter som en ombygging eller forandring av lugarenes innredning og utstyr etter forskriftene vil medføre.

4) For skip som kjøpes fra utlandet etter at disse forskrifter

er trådt i kraft, skal forskriftene følges i den utstrekning som det 2 juli.
av hensyn til skipets konstruksjon er gjennomførilig.

5) Sjøfartskontoret kan for øvrig forlange ombygging eller om-
innredning av rommene, hvis disse anses for utilstrekkelige og ufor-
svarlige i hygienisk henseende.

§ 3. Godkjenning av tegninger.

1) For alle skip som helt eller delvis omfattes av disse for-
skrifter skal tegninger som viser plasseringen og innredningen av rom
for besetningen forelegges for Sjøfartskontoret til godkjenning før
arbeidet påbegynnes.

Disse tegninger må derfor sendes inn i god tid før innredningen
eller ominnredningen av rommene begynner. Når det mens skipet
er i utlandet, foretas forandringer i eller ombygging av besetningens
rom som følge av skade som skipet har lidt, og det ikke er tid til å
forelegge tegninger herover for Sjøfartskontoret på forhånd, er det
dog tilstrekkelig at tegninger etterpå forelegges Sjøfartskontoret
til godkjenning.

I de i § 2, 5, nevnte tilfelle og når det foreligger klage fra en
sjømannsorganisasjons hovedkontor over at rommene for besetningen
ikke er forskriftsmessige eller tilfredsstillende, kan Sjøfartskontoret
forlange nødvendige tegninger innsendt.

2) Tegning som viser plasseringen (generalarrangementstegning)
sendes inn i 3 eksemplarer. På tegningen skal de enkelte rom og
atkomsten til dem være angitt. Tegninger med planene for de enkelte
rom sendes også inn i 3 eksemplarer. Disse tegninger må være i
målestokk av minst 1/50. Tegningene med tilhørende beskrivelse skal
vise hvorledes plassen skal utnyttes, plasseringen av inventar og ut-
styr, måten som ventilasjon, belysning og oppvarming er arrangert
på, og de sanitære anlegg. Arealet av de enkelte rom må angis.

Kap. II. Felles bestemmelser for alle rom for besetningen.

§ 4. Rommenes beliggenhet.

1) Beliggenheten av oppholdsrom og andre rom for besetningen,
adgangen til dem, deres bygging og plassering skal være slik at be-
tryggende sikkerhet, beskyttelse mot vær og sjø, isolasjon fra hete
og kulde, unødig larm eller utdunstning fra andre rom er sikret.

På skip i stor kystfart og større fart må soverom i hus og over-
bygninger på dekk, som ligger mindre enn 8 fot over vinterlaste-
merket, ikke ha direkte utgang til dekk på den side som vender mot

2 juli. skipssiden med mindre det nærmere skipssiden (i borde) finnes hus eller overbygninger som beskytter mot overvann.

I soverom hvor det ikke gjennom gang er direkte atkomst til åpent dekk skal det være nødutgang, såframt det er anledning til å innrede slik utgang.

2) Det skal ikke være direkte åpninger inn til soverom fra lasterom, maskinrom, bysser, lamperom, rom for maling, dekk- og maskinrekvisita eller andre lignende lagerrom, tørkerom, felles vaskeplasser eller vannklosetter.

Har soverom på motorskip dør til gang som også har dør til motorrommet, må denne siste dør være selvlukkende.

3) Soverom skal ligge over vinterlastemerket enten midtskips eller akterut.

Sjøfartskontoret kan dog tillate at soverom blir lagt i den forreste del av skipet, aktenfor kollisjonsskottet, dersom skipets størrelse, type eller påtenkte bruk gjør enhver annen plassering urimelig eller ugjennomførlig.

Avstanden fra skipets vinterlastemerke eller dypeste nedlastning til underkant av lysventiler i rommene må være minst:

0,75 m i utenriks fart

0,50 » i kystfart

0,30 » i mindre fart

Spiserom skal være plassert atskilt fra soverommene og så nær til byssa som praktisk gjørlig.

Dagrom skal ha en hensiktsmessig beliggenhet.

Vaskerom og badrom skal legges i nærheten av soverommene.

Vannklosetter som skal brukes av flere, skal være plassert i bekvem nærhet av, men atskilt fra soverom. Det skal ikke være direkte adgang til dem fra soverom. Dersom det er mer enn ett klosett i et rom, må klosettene være tilstrekkelig skjermet og utstyrt med dør.

Sykerom skal være passende plassert så det er lett tilgjengelig og slik at pasientene kan få det bekvemt og kan få den rette pleie i all slags vær. Det må ikke legges forut og heller ikke akterut over propellen. Arrangementet av inngang, køyer, belysning, oppvarmning og vannforsyning skal utføres slik at pasientenes bekvemmelighet og behandlingen av dem er sikret.

§ 5. Byggingen av rommene.

1) Utvendige skott i soverom og spiserom skal være tilstrekkelig isolert. Det minste som kreves, er et lag filt, papp eller lignende mellom to kledninger av godkjent materiale. Maskincasinger og bysseskott som støter opp til lugarinredningen samt damp- eller

varmtvanns-(rør)ledninger i denne innredning skal være tilstrekkelig isolert. 2 juli.

Innvendige skott skal være av godkjent materiale som ikke er egnet til å gi ly for utøy.

2) Ståldekk som danner tak over oppholdsrom og som er utsatt for været, skal være kledd med dekk av tre. Istedenfor tredekk kan anvendes annet godkjent materiale, men da må undersiden av ståldekket og stålbejelkene isoleres.

Den innvendige kledning skal ha en overflate som er lett å holde ren. Bruken av ployde bord eller bruk av en annen konstruksjonsmåte som må antas å kunne huse utøy, er forbudt.

Det er forbudt å føre dampør og exhaustør for vinsjer og lignende gjennom besetningens oppholdsrom, og når det er teknisk mulig, også i ganger som fører til disse rom. Må de legges i ganger, skal de være passende isolert og skjermet.

3) Vegger og tak i oppholdsrom skal ha en lys farge, dersom de er malt, og skal være lette å holde rene. Bruken av nitro-cellulose eller annen ildsfarlig maling eller sprøytemiddel er forbudt.

4) Golvene i alle rom skal være av godkjent materiale og konstruksjon og skal ha en overflate som er ugjennomtrengelig for fuktighet og som er lett å holde ren.

Forbindelsen mellom golv og skipssider skal være avrundet for å unngå sprekker. I panel mot skipssiden skal det nederst være en åpning av minst 15 cm.s (ca. 6 tommer) bredde med løse lemmer som kan tas bort for rengjøring.

Tilstrekkelig avløp for vann skal anbringes.

5) Golvene i sanitærrom (bad, vaskerom, klosetter) skal være av godkjent holdbart materiale, lette å vaske og ugjennomtrengelige for fuktighet og med tilstrekkelig avløp.

Skott i sanitærrom skal være av stål eller annet godkjent materiale. De skal være vanntette.

§ 6. Ventilasjon av rommene.

1) Rommene skal være tilstrekkelig ventilert.

Ventilasjonssystemet skal være kontrollerbart, slik at det ikke bare holder luften stadig tilstrekkelig ren, men slik at det også sikrer en behagelig temperatur og tilstrekkelig luftsirkulasjon i all slags vær og klima.

2) Skip på over 5 000 tonn og skip i regelmessig fart i tropene eller i Den persiske bukt skal være utstyrt med mekaniske ventilasjonsmidler. Dette kan ordnes ved enten

a) at den friske luft føres inn i rommet gjennom kanal og den brukte luft suges ut av rommet gjennom spjeld i dør eller vegg

2 juli. ved hjelp av sugevifte som anbringes i luftrør som fører fra gang utenfor rommet og ut i fri luft, eller

- b) at den friske luft presses gjennom kanal inn i rommet, mens den brukte luft føres ut gjennom kanal direkte fra rommet ut i fri luft eller gjennom spjeld i dør eller vegg som fører til gang, hvorfra kanal fører ut i fri luft.

På skip som anvendes i tropene og Den persiske bukt, må det dessuten anbringes elektriske vifter i rommene.

3) På skip som ikke har mekanisk ventilasjon, skal det være elektriske vifter i oppholdsrommene, dersom skipet er over 500 tonn.

4) Har skip som ikke har mekanisk ventilasjon, oppholdsrom ved gang under dekk, skal det i gangen være to luftrør, et for tilførsel og et for avtrekk av luft. Fra det rør som fører frisk luft inn, skal det være kanal med stikk inn til hvert rom. For avtrekk av luft fra rom til gang skal det være ventilasjonsåpning i vegg eller dør.

5) Istedenfor de i punktene 2, 3 og 4 omhandlede ventilasjonssystemer kan Sjøfartskontoret godkjenne annen likså effektiv ventilasjon.

6) Ventilasjonsåpninger skal plasseres slik at trekk og ubehag unngås for dem som er i rommet.

7) Avtrekk fra sykerom, klosetter og vaskerom og fra rom over oljetank skal skje direkte til fri luft. Vannklosetter skal ha uavhengig ventilasjon ut til fri luft.

8) Når besetningen bor eller arbeider ombord, skal det ventilasjonssystem som er installert i henhold til punkt 2 eller 3 være i drift når det er praktisk gjørlig og forholdene krever det.

§ 7. Oppvarmning av rommene.

1) Alle skip skal ha et hensiktssvarende system for oppvarmning av rommene.

Oppvarmningssystemet skal så sant det er mulig, være i virksomhet til enhver tid som besetningen bor eller arbeider ombord og forholdene krever det.

2) Oppvarmningen skal skje ved hjelp av damp, varmt vann, varm luft eller elektrisitet.

På skip under 500 tonn som bruker ovner til oppvarmning, skal ovnene ha en tilstrekkelig størrelse, være ordentlig oppsatt og foranstaltninger truffet mot brannfare og mot at luften blir forurenset. Petroleumsovnene tillates ikke benyttet.

Oppvarmningsanlegget skal klare å holde en temperatur på ikke mindre enn 18 gr. Celsius i oppholdsrom under alle slags værforhold som kan tenkes å inntreffe under skipets fart.

Radiatorer og andre varmeinnretninger skal være slik anbragt 2 juli. og skjermet at en unngår risiko for brann, fare eller ulemper for folk.

3) Rom som er beregnet på å tørke klær i, skal være hensikts-svarende oppvarmet.

§ 8. Belysning.

1) Oppholdsrom skal være ordentlig opplyst ved naturlig lys. og skal også være utstyrt med tilstrekkelig kunstig lys.

Er det gitt tillatelse til en slik plasing av soverom på passa-sjerskip at kravet om naturlig belysning ikke kan etterkommes (jfr. § 10, punkt 3), skal den kunstige belysning oppfylle de samme krav som stilles til den naturlige belysning.

I oppholdsrom skal det være så godt naturlig lys at det er mulig for en med normalt syn på en klar dag å lese trykk som i en alminnelig avis på en hvilken som helst del av rommet hvor en kan bevege seg fritt.

2) Det skal være elektrisk lys i besetningens rom. Dette gjelder også for skip under 500 tonn, når de har elektrisk generator. Dersom det ikke er to generatorer for elektrisitet, skal det i tillegg til belysningen være oppsatt ordentlig konstruerte nødlamper eller belysningsapparater. Oljebeholdere for petroleumslamper skal være av metall.

Er reservelamper ikke oppsatt, skal det på passende steder anbringes elektriske håndlamper.

Når besetningen bor eller arbeider ombord, skal det elektriske lysanlegg være i drift, dersom det ikke er oppsatt reservelamper og forholdene krever det.

3) Kunstig belysning skal arrangeres slik at den blir best mulig for beboerne av rommet.

4) I soverom på skip med elektrisk lys skal en leselampe anbringes ved hodegjerdet til hver køy.

Kap. III. Spesielle bestemmelser om de enkelte oppholdsrom.

§ 9. Særskilte soverom.

På skip over 200 tonn skal dekksmannskaper og maskinmannskaper ikke ha felles soverom. Slike mannskaper skal heller ikke ha felles soverom med noen som hører til matstell- og tjenerpersonalet. Unntak kan dog gjøres for tomannslugarer.

Er det kvinnelig personale ombord, skal det ha særskilt soverom.

§ 10. Antall personer i soverommene.

1) På skip over 100 tonn skal fører og offiserer ha hvert sitt soverom.

2 juli. 2) På lasteskip fra 200—3 000 tonn og på passasjerskip må soverom for underoffiserer ikke innredes for mer enn to mann. På lasteskip over 3 000 tonn skal hver underoffiser ha sitt eget soverom.

3) På skip fra 200—1 200 tonn må soverom for det øvrige mannskap ikke innredes for mer enn 4 mann og for skip over 1 200 tonn for ikke mer enn 2 mann.

Er antallet i en mannskapsgruppe ulikt, kan dog et av soverommene for hver gruppe innredes for 3 mann.

På passasjerskip over 3 000 tonn, der det på grunn av skipets konstruksjon ikke lar seg gjøre å skaffe hensiktsmessige 2-manns soverom for hele besetningen, kan Sjøfartskontoret tillate at det innredes enkelte soverom for 4 mann eller enkelte 2-manns soverom bare med kunstig lys.

4) På tankskip over 7 000 tonn som heretter bygges skal matroser, motormenn og fyrbøtere ha hvert sitt soverom.

5) På hvalkokerier og på selfangstfartøyer kan Sjøfartskontoret tillate at det til fangstarbeidere og fangstmenn innredes soverom for inntil 6 på hvalkokerier og 10 mann på selfangstfartøyer når forholdene gjør dette forsvarlig.

6) Mannskapet bør så vidt mulig fordeles på soverommene slik at mannskap med forskjellig vakt ikke får felles soverom og at dagmenn ikke deler rom med dem som går vakt.

7) Over døra til hvert soverom skal det tydelig merkes hvor mange mann rommet er bestemt for.

Merkingen skjer ved innhogging eller på annen varig måte (ikke ved maling alene).

§ 11. Størrelsen av soverommene.

1) I soverom skal golvflaten pr. person være:

på skip under 200 tonn minst 1,85 m² (20 kvadratfot),

» » fra 200 til 3 000 tonn minst 2,32 m² (25 kvadratfot) og

» » over 3 000 tonn minst 2,8 m² (30 kvadratfot).

På passasjerskip under 800 tonn kan golvflaten være 10 % mindre enn ovenfor bestemt.

I soverom bestemt for bare en person, skal golvflaten være 50 % større.

Ved måling av golvflaten skal den del av denne flate som opp-tas av køyer, skap, kommoder og sitteplasser regnes med, men ikke små og uregelmessig formede deler av golvflaten som ikke effektivt øker den plass som kan nyttes til å bevege seg på og som ikke kan nyttes til å plasere innbo på.

2) Avstanden fra køykant til motstående skott skal være minst 70 cm (2 fot 3 tommer) i gjennomsnitt.

3) Høyden av soverommene skal fra overkant av golvet til underkant av dekkshjelkene (takbjelkene) ikke være under 1,85 m (ca. 6 fot og 1 tomme) på skip under 500 tonn og 1,90 m (ca. 6 fot og 3 tommer) på skip på 500 tonn og derover.

§ 12. Køyer.

1) Enhver av besetningen skal ha egen køy. Den må være minst 190 cm (6 fot 3 tommer) lang og 70 cm (2 fot 3 tommer) bred, begge mål tatt innvendig.

I en-mannslugar på skip under 500 tonn tillates køy kombinert med sofa når det under køyen er anbragt en skuff til køyklærne.

2) Køylene må ikke settes nærmere golvet enn 0,30 m (ca. 12 tommer), og ikke mer enn to køyer må settes over hverandre. Overkøyen må anbringes omtrent midtveis mellom bunnen av underkøylene og undersiden av takbjelkene.

Langs skipssiden skal det om mulig ikke anbringes noen køy og i ethvert fall ikke mer enn én i høyden. Når køy anbringes langs skipssiden, skal den ha køyebrett (karm) også mot skipssiden og skal enten plasseres minst 5 cm (2 tommer) fra panelingen mot skipsiden eller isoleres effektivt. Det samme gjelder når køy anbringes mot yttervegg i dekkshus.

Køylene må ikke anbringes ved siden av hverandre unntagen på selfangstfartøyer, der det er tillatt å sette to køyer i bredden dersom atkomsten til køylene er fra sidene, og det er skillevegg mellom køylene.

3) Rammen i køyebunnen skal være av metall og forsynt med god springbunn eller springmadrass eller annen godkjent type madrass. Anvendes rørformede rammer, skal de være fullstendig tilsluttet og uten huller som kan slippe inn utøy. Køyebrettet kan være av hardt tre.

4) Køylene skal være utstyrt med en madrass med varetrekk. Madrass og varetrekk skal være av godkjent materiale. Bruken av halm til stopp eller annet materiale som har lett for å huse utøy, er forbudt.

Når en køy er anbragt over en annen, skal en støvsikker bunn av godkjent materiale settes på under springfjærbunnen i overkøyen.

§ 13. Inventar og annet utstyr i soverommet.

1) I hvert soverom skal det være et klesskap til hver mann som rommet er bestemt for.

Skapet skal ha en utvendig høyde av minst 1,80 m (ca. 6 fot)

2 juli. og et tverrsnitt på minst $0,55 \text{ m} \times 0,47 \text{ m}$ (ca. $21\frac{1}{2}$ tomme $\times$ ca. 18 tommer), i offiserslugarer $0,55 \text{ m} \times 0,65 \text{ m}$ (ca. $21\frac{1}{2}$ tomme $\times$ ca. 25 tommer). Det skal være forsynt med en hylle med innretninger til å henge klær under og en hasp for en hengelås.

Videre skal det være minst $0,056 \text{ m}^3$ (2 kubikkfot) skufferom for hver mann enten i kommode eller anbragt på annen hensiktsmessig måte. Kommoden må være godt festet, men på en slik måte at den kan løses av hensyn til renholdet.

2) Soverommet skal være utstyrt med sitteplasser for dem som rommet er bestemt for. Setene skal være passende høye og tilstrekkelig store. Klappseter kan brukes. Hvert rom skal også utstyres med en feltstol.

3) Soverommet skal være utstyrt med et bord som er tilstrekkelig stort til — og anbragt slik — at det går an å skrive ved det. Klaffebord eller bord som kan trekkes ut, kan brukes.

4) Soverommene skal være utstyrt med gardiner for lysventilene.

5) Soverommene skal være utstyrt med et speil, små skap eller skuffer for toalettsaker, en bokhylle og et tilstrekkelig antall av knagger for klær.

6) For hvert soverom, men utenfor og i nærheten av dette, skal det være et passende stort skap til oppbevaring av arbeidsklær, oljeklær, sjøstøvler og lignende.

Skapet skal være utstyrt med knagger til å hengeopp klær på.

7) Er det ikke spiserom for alle ombord, skal det i soverommene for dem som ikke har adgang til spiserom, være et bord som er stort nok til at alle som rommet er bestemt for, kan innta sine måltider ved det på samme tid.

Utenfor og i nærheten av soverommet skal det settes opp skap eller lignende til oppbevaring av den utleverte proviant og skaffetøyet.

8) På skip hvor det ikke er egne vaskerom, skal det i hvert soverom være anbragt et vaskestell med såpeholder og et passende antall vaskefat. På slike skip skal det være adgang til å få ferskvann til personlig vask i eller i nærheten av soverommet.

9) Skapene skal være forsynt med ventilasjonsåpninger oppe og nede og alt innbo i soverommene skal være av glatt materiale som ikke slår seg.

§ 14. Spiserom, dagrom og kontorrom.

1) På skip over 200 tonn skal det være et særskilt spiserom for fører og offiserer.

På skip over 500 tonn skal det være et felles spiserom for dekk- og maskinmannskaper.

På skip over 1 000 tonn med 4 underoffiserer eller flere skal 2 juli disse ha eget spiserom.

På lasteskip over 4 000 tonn med et matstellpersonale på 5 personer eller flere skal det være særskilt spiserom for dette personale. På andre skip skal matstellpersonalet ha adgang til å innta sine måltider i underoffiserenes eller offiserenes messer.

2) Spiserommet eller spiserommene skal være så store og slik innrettet at alle de som vedkommende rom er bestemt for, kan innta sine måltider der samtidig. På passasjerskip behøver rommet dog ikke være større enn at alle de som må antas å skulle spise på samme tid, får plass.

3) Spiserommene skal være utstyrt med ett eller flere bord av passende bredde.

Hver mann skal ved bordet ha en plass som er minst 55 cm (ca. 21½ tomme) bred.

Bord og stoler (benker) må plasseres slik at atkomsten til bordplassen er mest mulig fri.

Bordplaten skal være av hard ved med limete sammenføyninger, og stolsetene skal være uten sprekker og av materiale som motstår fuktighet.

Stoler eller benker skal være forsynt med ryggestø.

4) På skip hvor det ikke er eget dagrom, skal det ved siden av spiserommet være et penteri med to oppvaskkummer med avløp. På skip som ikke har eget penteri, skal det i spiserommene settes opp skap for skaffetøyet og utlevert proviant og to oppvaskkummer med avløp.

5) Spiserommene skal være utstyrt med det nødvendige skaffetøy.

Tallerkener og kopper m. v. skal være av godkjent materiale som lett kan holdes rent.

På hvalkokerier og andre skip som brukes på fangstekspedisjoner og som har mer enn 50 mann ombord, og på passasjerskip hvor det foregår servering til passasjerene, skal det være oppvaskmaskin godkjent av helserådet, eller innretninger så skaffetøyet etter at det er vasket og skylt, kan kokes eller utsettes for damp.

6) På lasteskip over 5 000 tonn som kjølen strekkes for etter at disse forskrifter er trådt i kraft, skal det være særskilt dagrom for mannskapet. Det skal være plassert bekvemt, og det skal være passende møblert og utstyrt. På skip som ikke har særskilt dagrom, skal spiserom for så vel offiserer som mannskap planlegges, møbleres og utstyres så det også kan brukes som dagrom.

7) På skip over 3 000 tonn skal førstestyrmann, maskinsjef og stuert hver ha et særskilt rom utstyrt til bruk som kontor.

2 jull. Kap. IV. Spesielle bestemmelser om andre rom m. v.

§ 15. Vaske- og baderom.

1) Det skal være egne vaskerom for offiserene og for mannskapet og på passasjerskip over 2500 tonn eget eller egne vaskerom for matstell- og tjenerpersonalet. Er det kvinnelig personale ombord, skal det ha særskilt vaskerom, dersom det ikke på annen måte er sikret adgang til bad.

2) Vaskerom skal ha ledning for både varmt og kaldt fersk vann. Rommet skal være utstyrt med minst en vaskekum eller et vaskefat for hver 4 mann av de første 8 mann som skal bruke rommet, og siden for hver 6 mann.

I rom beregnet på over 100 mann kreves ikke mer enn en vaskekum eller et vaskefat for hver 10 mann over 100.

3) I vaskerommet, eller i særskilt rom i nærheten av dette, skal det være en dusj eller et badekar med varmt og kaldt vann for hver 8 mann som rommet er bestemt for. Er en dusj eller et bad plassert i et vaskerom, må avløpet fra dusjen anbringes slik at det forebygges at vann renner ut i rommet. Rommet må for øvrig være innrettet slik at det kan nyttes som vaskerom også når dusjen eller badet er i bruk.

For offiserer eller andre av besetningen som har vaskeservanter med rinnende vann i sine soverom, er et særskilt rom med badekar eller dusj tilstrekkelig.

4) Vaskekummer skal være av rustfritt materiale med glatte innvendige sider og forsynt med et hensiktsmessig avløpsrør som er lett å gjøre rent.

Vaskefat skal være av rustfritt materiale og være glatte innvendig.

5) Ved beregningen av antall vaskefat eller dusjer over 1 etter punkt 2 og 3 kan deler på under en halv settes ut av betraktning.

§ 16. Vaske- og tørkerom for klær.

Det skal være adgang til å vaske og tørke klær i den utstrekning som passer til mannskapets størrelse og reisens normale varighet.

Dersom det ikke er særskilt vaskemaskin ombord og det ikke er innrettet eget vaskerom for klær, må vaskerommet for personlig vask utstyres med passende kummer. Her må det være adgang til en passende mengde kaldt og varmt ferskvann eller det må være midler til å varme vann.

Klestørken skal foregå på et hensiktssvarende sted, atskilt fra soverom og spiserom, godt ventilert og oppvarmet og forsynt med snorer eller annet utstyr til å henge klær på.

2 juli.

§ 17. *Bysse.*

1) På skip over 100 tonn og på skip under denne størrelse, hvor skipet holder kosten skal komfyren settes i et særskilt rom.

2) Byssa skal være hensiktssvarende utstyrt, tilstrekkelig stor, godt opplyst og ventilert direkte ut til fri luft.

Nærmere bestemmelser herom kan fastsettes av Sjøfartskontoret.

§ 18. *Klosett.*

1) For hver mannskapsgruppe skal det være et klosett for hver 8 mann eller mindre, dog ikke for 1 til 3 over 8, 16, 24, osv. i en gruppe eller avdeling. Når matstell- og tjenerpersonalet på passasjerskip og fangstfolk på kokeriskip og transportskip i hvalfangstbedriften utgjør flere enn 100 personer av samme kjønn, kreves det ikke for det overskytende antall mer enn ett klosett for hver 30 personer.

Det minste antall av klosetter som skal innrettes på et skip, er: på skip under 100 tonn minst 1 klosett,

» » fra 100 til 500 tonn minst 1 klosett for offiserene og 1 for resten av besetningen, (på passasjerskip under 500 tonn kan særskilt klosett for offiserene og kvinnelig betjening sløyfes),

» » fra 500 til 800 tonn minst 3 klosetter

» » » 800 » 3 000 » » 4 » og

» » over 3 000 tonn » 6 »

På skip som har mer enn 3 kvinner blant besetningen og på passasjerskip over 800 tonn, skal det være 1 eller flere særskilte klosetter for kvinnene.

Er radiostasjonen plasert på et isolert sted, må det sørges for at det er sanitæranlegg i nærheten av stasjonen.

2) Klosettskålene skal være av glasert fajanse eller annet godkjent materiale og ha seter av hardt tre eller annet godkjent materiale. Setene skal kunne slås opp.

Hver klosettskål skal være forsynt med et effektivt spyleapparat. Spyleapparatet skal kunne gi nok vann under alle temperaturforhold. Det må derfor treffes slike åtgjerder at vannet i spyletanker og tilloprør fra spyletanker ikke fryser under slike temperaturer som med rimelighet kan ventes i den fart skipet er bestemt for.

Avløpet skal være forsvarlig innrettet og avløpsrøret skal være forsvarlig dimensjonert.

3) På klosettene skal finnes tilstrekkelig klosettpapir,

2 jull.

§ 19. Sykerom.

1) På skip med en besetning på 12 mann og over skal det være særskilt rom for syke. Dette gjelder dog ikke fangstfartøyer under 200 tonn, hvalbåter og skip som bare brukes i kystfart og heller ikke skip i større fart, når en kan regne med at de under alminnelige omstendigheter ikke vil bli mer enn 3 døgn om gangen i sjøen.

2) Sykerom skal ha minst samme golvflate som er bestemt for soverom.

3) Inngangen til sykerommet skal være minst 0,73 m (ca. 2 fot 4 tommer) bred.

4) Sykerommet skal ved siden av den alminnelige elektriske belysning være forsynt med kontakt for en transportabel elektrisk lampe.

5) I sykerommet skal det være kjøplass til minst 1 mann når besetningen er 17 mann eller færre, minst 2 mann når besetningen er fra 18 til og med 30 mann, minst 3 mann når besetningen er fra 31 til og med 45 mann og minst 4 mann når besetningen er 46 eller flere mann.

6) Ved hver køy skal det være ringeledning med trykknapp, så hjelp kan tilkalles.

7) I forbindelse med eller i umiddelbar nærhet av sykerommet skal det være innrettet et klosett. Når sykerommet er i bruk, er det ikke tillatt for andre enn de syke å bruke dette klosett.

8) Sykerom skal være utstyrt med klesskap. Om dettes innretning og størrelse gjelder det samme som er bestemt i § 13, punkt 2, for klesvask til mannskapet.

I sykerommet eller i klosettrommet som hører til sykerommet skal være anbragt minst en vaskekum eller et vaskestell med såpeholder og et vaskefat pr. seng.

Det må finnes et skap som et bekken kan settes i.

9) Over døra til sykerommet skal være tydelig merket «Sykerom». Merkingen skjer ved innhogging eller på annen varig måte (ikke ved maling alene).

10) På skip som skal ha sykerom, må dette ikke nyttes til annen bruk.

11) Sykerommet må ikke legges forut eller akterut over propellen.

§ 20. Forskjellig utstyr.

1) På skip som har egen mann til å tilberede kosten og på skip med eget spiserom, skal skaffetøy holdes av rederen, men det skal leveres tilbake i god stand av besetningen når den fratrer tjenesten.

Tallerkener, kopper etc. skal være av godkjent materiale som 2 juli. er lett å holde rent.

2) Ved anløp av havn der moskitoer er en plage, skal det sørges for å beskytte besetningens oppholdsrom ved anbringelse av moskitonett for lysventiler, lufrør og dører til åpent dekk.

3) Utenfor tjenesten skal mannskapet ha adgang til et eller flere områder av et åpent dekk. Størrelsen av slike områder må være i forhold til skipets og mannskapets størrelse.

4) I tropene eller Den persiske bukt skal det være solseil over åpne dekk beliggende over oppholdsrom og over hvileplassene på dekk.

Kap. V. Renhold.

§ 21. Rengjøring og oppusning.

1) Oppholdsrommene skal daglig rengjøres og luftes.

Tørt golv må dynkes før det feies.

Tilsølte deler av veggene og innretninger i rommene skal straks gjøres rene.

2) Hovedrengjøring av alle oppholdsrom og andre rom for besetningen og av ganger og trapper til slike rom skal foretas etter opplag og verkstedsopphold, dog minst 3 ganger om året, og dessuten når inntrufne omstendigheter, såsom smittsom sykdom, gjør det påkrevd.

I soverom skal det også foretas hovedrengjøring når det kommer nye folk i dem. Dette kreves dog ikke når hovedrengjøring har funnet sted for mindre enn 1 måned siden.

Ved hovedrengjøring skal tak, vegger, golv og alle møbler som tåler det, vaskes med varmt vann og såpe eller annet vaskemiddel.

Køyklær og madrasser skal tas på dekk og luftes.

3) På skip som innføres fra utlandet og som ikke er nybygd, skal alle rom som er bestemt til bruk for besetningen, gjøres rene og desinfiseres omhyggelig før de tas i bruk.

4) Viser det seg veggedyr i oppholdsrom eller andre rom for besetningen, må melding om dette gis befalet straks. Det må sørges for at veggedyrene blir utryddet så snart som mulig. Inntil dette er skjedd, kan Skipskontrollen forby at rommene blir brukt.

Utrydding må foregå på en slik måte at menneskers liv eller helse ikke blir utsatt for fare. Blir gass brukt til utrydding, må de bestemmelser som er fastsatt på vedkommende sted for slik utrydding, nøye iakttas (for Norges vedkommende bestemmelsene i forskrifter om utrydding av veggedyr fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 november 1936).

5) Maling og annen oppusning skal finne sted så ofte det er nødvendig og når Skipskontrollen finner det påkrevd.

2 juli. 6) Så vel den daglige rengjøring som hovedrengjøring skal tilses av førstestyrmannen, maskinsjefen og stuerten under oppsyn av føreren.

Resultatet av dette ettersyn skal hver dag føres inn i dagboken. Er det funnet veggedyr, skal dette anmerkes. Når hovedrengjøring eller utgassing er utført, skal det noteres i dagboken.

Kap. VI. Bestemmelser for skip med besetning som tilhører andre raser enn den hvite.

§ 22. Når det ombord er slike mannskapsgrupper at de nødvendigvis må bestå av et betydelig større antall mann enn vanlig, kan Sjøfartskontoret i soverom for slik grupper tillate en reduksjon av minimumsgolvarealet for hver mann. Den totale golvflate for en slik eller slike grupper må dog ikke bli mindre enn den som gruppen skulle hatt i tilfelle den ikke var blitt forøket. Heller ikke må golvflaten i noe soverom bli mindre enn 18 kvadratfot for hver mann på skip opp til 3 000 tonn og 20 kvadratfot på skip over 3 000 tonn.

§ 23. For de mannskapsgrupper som er nevnt i foregående paragraf, kan Sjøfartskontoret lempe på andre bestemmelser i disse forskrifter i den utstrekning det er nødvendig å ta hensyn til særlige nasjonale vaner og skikker. Særlig kan det treffe spesielle bestemmelser med hensyn til antall mann i soverom og med hensyn til spiserom, bysse og sanitæranlegg. Bestemmelsene i § 4, punkt 3, første og annet ledd, om beliggenheten av soverom må dog ikke fravikes.

§ 24. På de skip som er nevnt i § 23 skal sykerom, spiserom, bad og sanitære anlegg innredes og vedlikeholdes etter en standard som med hensyn til omfang og praktisk brukbarhet er lik eller kan sammenlignes med den som er oppnådd på andre norske skip av lignende type.

§ 25. Er en mannskapsgruppe sammensatt av folk med vidt forskjellige nasjonale vaner og skikker, skal særskilte og hensiktsvarende sove- og oppholdsrom innredes i den utstrekning det er nødvendig for å imøtekomme de forskjellige behov som gruppen har.

Kap. VII. Dispensasjoner, straffebestemmelser m. v.

§ 26. Dispensasjoner.

Sjøfartskontoret kan tillate avvikelser fra bestemmelsene i disse forskrifter, når det etter forholdene ombord i det enkelte skip finner dette rimelig og avvikelsene ikke strider mot internasjonal overenskomst.

§ 27. Straffebestemmelser.

2 juli.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 339, 2, i den alminnelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 for så vidt ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 28. Ikrafttreden.

Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1949.

Fra samme tid oppheves forskrifter for lugarer m. v. på registreringspliktige fartøyer (fiskefartøyer unntatt) fastsatt ved kongelig resolusjon av 1 september 1916 og endret ved kongelige resolusjoner av 25 august 1922 og 19 juli 1935 og Sjøfartsdepartementets forordning av 29 november 1941.

Kongelig resolusjon.

2 juli.

I medhold av midlertidig lov av 2 juli 1948 om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. bestemmes:

I. Til regulering av utførselen av fisk (herunder sild og skalldyr) og produkter herav bestemmes:

a. Forhandlinger om og avslutning av salg til utlandet av nedenfor nevnte fiskevarer skal finne sted gjennom de utvalg som er nevnt i tilknytning til de enkelte varer:
tørrfisk — Eksportutvalget for tørrfisk, Bergen,
klippfisk og saltfisk — Eksportutvalget for klippfisk og saltfisk, Kristiansund N.,

saltet og sukkersaltet rogn — Eksportutvalget for saltet rogn, Bergen,

saltet storsild og vårsild — Eksportutvalget for saltet storsild og vårsild, Bergen,

saltet fetsild — Eksportutvalget for fetsild, Trondheim,

saltet småsild, skjæresild, forfangstsild og nordsjøsild —

Eksportutvalget for småsild og skjæresild m. v., Bergen,

saltet islandssild — Eksportutvalget for saltet islandssild, Bergen,

tran — Eksportutvalget for tran, Bergen,

fersk sild — Eksportutvalget for fersk sild, Bergen,

fersk fisk og skalldyr — Eksportutvalget for fersk fisk,

Alesund,

frossen fisk og filet — Eksportutvalget for frossen fisk og

filet, Bergen,

frossen sild — Eksportutvalget for frossen sild, Alesund,

2 juli.

fiskemel — Torskemelutvalget, Bergen,
sildemel — Sildemelutvalget, Bergen.

Utvalgene oppnevnes av Fiskeridepartementet som utferdiger nærmere instruks for hvert utvalg.

- b. Utførsel av nedenfor nevnte fiskevarer er betinget av at vedkommende eksportør er medlem av nevnte eksportørorganisasjoner hvis vedtekter skal være godkjent av Fiskeridepartementet:

tørrfisk — Norges Tørrfiskeeksportørers Landsforening, Bergen,

klippfisk — De Norske Klippfiskeeksportørers Landsforening, Kristiansund N.,

saltfisk — De Norske Saltfiskeeksportørers Landsforening, Alesund,

saltet og sukkersaltet rogn — Norges saltrogn eksportørers Landsforening, Bergen,

saltet storsild og vårsild — Saltsildeeksportørenes Landsforening, Bergen,

røkt saltsild — Saltsildeeksportørenes Landsforening, Røksildgruppen, Bergen,

saltet fetsild, småsild, skjæresild, forfangstsild og nordsjø-sild — Norges Fetsildeksportørers- og grossisters Landsforening, Trondheim.

Utførsel av medisintran er betinget av at vedkommende eksportør er godkjent av Fiskeridepartementet.

- II. Fiskeridepartementet kan i samråd med vedkommende eksportutvalg i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene nevnt under I.

- III. Fiskeridepartementet bemyndiges til å treffe nærmere bestemmelser om gjennomføring av den regulering som er nevnt under I og om leveringsplikt og kvotedeling av de under I nevnte varer.

- IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

2 juli.

Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i midlertidig lov av 2 juli 1948 om regulering av produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer m. v. bestemmes:

- I. Det er inntil videre forbudt å selge eller på annen måte overdra tørrfisk av alle sorter til andre enn medlemmer av Norges Tørrfiskeeksportørers Landsforening. Forbudet omfatter også levering på allerede inngåtte kontrakter.

- II. For at det innenlandske behov av tørrfisk til menneskeføde skal bli rimelig dekket, bemyndiges Eksportutvalget for tørr-

fisk, Bergen, til i særlige tilfelle å dispensere fra forbudet nevnt 2 juli under I.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til å gi nærmere forskrifter om gjennomføring av bestemmelsene nevnt under I og II og til å treffe bestemmelse om opphevelse av forbudet.

IV. Overtredelse, medvirkning til overtredelse eller forsøk på overtredelse av denne bestemmelse er straffbar etter lovens § 4. Tørrfisk som det er rådet eller søkt rådet over i strid med denne bestemmelse, kan inndras ved dom uten omsyn til hvem eieren er og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Kan den ikke inndras, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige, eller hos den han har handlet på vegne av uten at straffesak behøver å være reist eller kunne reises mot noen.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

2 juli.

I medhold av midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk, § 6, fastsettes følgende bestemmelser om jakt og fangst av størje:

§ 1. Når en fanger har opptatt jag på en enkelt stripefisk, er det forbudt for andre fangere å blande seg i jakten så lenge vedkommende har synlig lag på fisken.

§ 2. Når et flak (stim) av størje kommer opp, har den fanger, som først kommer til og slår av farten for å gjøre fangst, retten til første skudd.

Så lenge flaket går synlig, har andre fangere retten til skudd i den tur og orden de kommer til.

Hvis flaket blir borte og gjør utslag til siden før det kommer opp igjen, har den fanger, som da kommer først til igjen, retten til første skudd.

§ 3. All tilkjøring innpå størja skal foregå i samme retning som fisken går.

Kommer to fangere samtidig fram — enten til flak (stim) eller enkeltfisk — overlates til de to fangere selv å bestemme framgangs-måten ved jakten.

Under jakt på knutefisk (bråttfisk) med harpun eller krokredskap, er alle likeberettiget.

§ 4. Snurpenotlag som kaster på knutfisk har eneretten til det havområde redskapet krever og ingen må fra det øyeblikk noten settes forstyrre kastet ved å kjøre inn i knuten eller på annen måte ødelegge fangstmuligheten.

12 juli. § 5. Når et snurpenotlag finner et svømmende stim eller størje-flak som ikke voktes av andre fangere, har vedkommende enerett til fangst inntil noten er satt og oppsnurpet — eller til snurperen oppgir forsøket og forlater stimen.

§ 6. Går fisken ned og gjør utslag i en eller annen retning før den kommer opp igjen, har det snurpenotlag som da kommer først til stede retten til første kast.

§ 7. Overtredelse av disse bestemmelser straffes overensstemmende med § 11 i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.

§ 8. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Utgeber: Statsråd-sekretær Leif Østern.

Grøndahl & Søns boktrykkeri, Oslo.